

Sygnatura akt VI Ka 1112/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 stycznia 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Trzeja-Wagner

Protokolant Monika Witalec

przy udziale Wojciecha Czapczyńskiego

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2017 r.

sprawy **B. H.** ur. (...) w B.,

syna T. i K.

oskarżonego z art. 270§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 31 sierpnia 2016 r. sygnatura akt II K 366/16

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego J. J. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w postępowaniu odwoławczym w kwocie 536,60 zł (pięćset trzydzieści sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt: VI Ka 1112/16

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 31 sierpnia 2016 r. sygn. akt II K 366/16 apelację wniósł oskarżony B. H..

Oskarżony zarzucił orzeczeniu:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia przez uznanie oskarżonego B. H. za winnego zarzucanego mu czynu;

- obrazę przepisów postępowania polegającą na błędnej ocenie zebranych w sprawie dowodów i nie uwzględnienie wyjaśnień oskarżonego.

W oparciu o powyższe zarzuty oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy, po rozpoznaniu apelacji stwierdził, iż w zakresie sformułowanych w niej wniosków oraz istoty zarzutów jest ona bezzasadna i na uwzględnienie nie zasługuje.

Wbrew wywodom apelacji, Sąd I instancji w sposób prawidłowy i pełny przeprowadził postępowanie dowodowe, a zebrany materiał dowodowy poddał wnikliwej ocenie dochodząc w konsekwencji do trafnych i logicznych wniosków. Sąd merytoryczny dokonując analizy poszczególnych dowodów nie przekroczył ram ich swobodnej oceny i nie popełnił w toku procesu uchybień tego rodzaju, że mogłyby one skutkować uchynieniem zaskarżonego wyroku. Przedstawiony w uzasadnieniu wyroku tok rozumowania i wnioskowania Sądu I instancji jest prawidłowy i zasługuje na akceptację. Ponadto zaprezentowana w pisemnych motywach wyroku ocena zgromadzonego materiału dowodowego uwzględnia wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego i tym samym pozbawiona jest cech dowolności. Uzasadnienie wyroku czyni zadość ustawowym wymogom określonym w art. 424 k.p.k. Sąd Rejonowy wskazał na jakich oparł się dowodach, dlaczego dał im wiarę i należycie wytłumaczył przyjętą kwalifikację prawną.

Sąd Odwoławczy nie znalazł najmniejszych podstaw do odmiennej aniżeli Sąd I instancji oceny przeprowadzonych na rozprawie dowodów ani też do zakwestionowania poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych.

W szczegółowym uzasadnieniu Sąd I instancji należycie i przekonująco wskazał, dlaczego odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w toku postępowania sądowego i nie sposób zarzucić Sądowi, że jego wywody dotknięte są brakiem logiki czy konsekwencji.

Sąd I instancji w sposób przekonujący uzasadnił, dlaczego uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego złożone przed Sądem, bowiem przeczą im zeznana świadka kontrolera – R. K. oraz załączone do akt dokumenty. Nie jest rolą sądu odwoławczego, jako sądu kontrolnego, dokonywanie ponownej oceny materiału dowodowego, lecz sprawdzenie prawidłowości tej oceny dokonanej przez sąd a quo. Zdaniem Sądu Okręgowego przedstawiona przez Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku ocena dowodów zasługuje na aprobatę jako rzetelna, oparta na wnikliwej i wszechstronnej ocenie całego zebranego materiału dowodowego, w związku z czym odmienne stanowisko oskarżonego nie mogło zostać uznane za trafne.

Skarżący nie przedstawił żadnych przekonujących argumentów, które podważyłyby ocenę i tok rozumowania Sądu a quo. Jego wywody sprowadzają się do lansowania tezy, iż nieznaną mu osobą dokonano podrobienia biletu aby go „pogrążyć”. W niniejszej sprawie nie było podstaw by dopuścić dowód z opinii biegłych psychiatrów. Na etapie postępowania przygotowawczego B. H. wyjaśnił, iż jest zdrowy, nie leczony neurologicznie, psychiatrycznie, odwykowo, bez utrat przytomności i omdleń. (k. 33) Na rozprawie również nie podawał żadnych okoliczności, które skutkowałyby koniecznością dopuszczenia dowodu z opinii biegłych psychiatrów.

Przedmiotem niniejszego postępowania był czyn z art. 270 § 1 k.k., na jego ocenę nie miały wpływu opłaty, które oskarżony uiścił na rzecz (...).

Apelacja oskarżonego nie mogła być skuteczna, skoro nie wskazał on okoliczności mogących skutecznie zakwestionować dokonaną przez Sąd I instancji ocenę zebranych w sprawie dowodów.

W sprawie niniejszej Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny dowodów, a zatem brak jest podstaw do zakwestionowania ustaleń faktycznych na etapie instancji odwoławczej.

Prawidłowa jest też przyjęta przez Sąd I instancji kwalifikacja prawna przypisanego przestępstwa. Oskarżony, swoim sprawnym zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił też i należycie ocenił stopień społecznej szkodliwości. Wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, jakie po jego stronie występują, a także kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k., co jasno wynika z uzasadnienia wyroku, zaś argumenty tam przedstawione w pełni zasługują na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy uznał także, iż wymierzona wobec oskarżonego kara ośmiu miesięcy ograniczenia wolności, nie może być uznana za niewspółmierną do stopnia winy oskarżonego i okoliczności przypisanego mu czynu oraz za rażąco surową. Tak kształtowana kara spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, a także cele w zakresie kształtowania świadomości społecznej.

Nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji na mocy przepisów powołanych w części dyspozytywnej wyroku, orzeczono jak na wstępie. Zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k. Sąd orzekł o obciążeniu oskarżonego wydatkami postępowania odwoławczego, jak również stosowną opłatą.